

kassen tilskyder 5000 Rb., 1000 Rb. blive ydede af Private i Materialier, og 3000 Rb. ventes at indkomme i private Bidrag. Der udfordres altsaa 3000 Rb. til, hvilken Sum Ministeren har foreslaaet udredet af Statskassen, og Udvalget finder, at der ikke er Grund til at nægte den, naar det kun paasees, at den ikke anvendes, før det er givet, at hele Projectet ved private Bidrag virkelig kommer til Udførelse.— Jeg seer mig i den Nødvendighed at maatte gjøre en Undskyldning for, at Motiveringens under Nr. 21 af et Endringsforslag, der hører til § 13, ved en Feiltagelse er kommen ind paa dette Sted i Betænkningen, medens den hører til den nævnte Paragraph, under hvilken ogsaa det tilsvarende Endringsforslag vil findes.

Ordf. Jeg har bedet om Ordet, for at udtale mig om de to Forslag, angaaende Districtslægeembedet i Aarhus, idet jeg mener, at intet af disse Forslag kan siges enten at være den billigste Maade at ordne Sagen paa fra Statens Side eller den Maade, hvorpaa Kommunen kan antages at blive tilfredsstillet. Det vil være de ærebe Medlemmer bekendt, at der allerede i flere Aar har været ført lange Forhandlinger om dette Punkt, hvilket ikke skuldes Kommunen, men snarere Ministeriet. I hvert Fald er det ikke lykkes at komme til en Ordning, hvormed begge Parter havde kunnet erklære sig tilfredse. Det, der har været Kommunens Formaal, var, naar der skulde oprettes et Stads-lægeembede i Aarhus, hvorunder navnlig Sygehuset skulde lægges, og det Vederslag, som gives for at besørge denne Tjeneste, skulde være en integrerende Deel af Lægens Gage, at saa Kommunen selv maatte faae nogen Indflydelse paa Besættelsen af denne Post, idet Erfaringen har lært, at det ikke er nok, at maaskee den dygtigste og videnskabeligste Læge bliver beskikket til Districtslæge, naar han ikke er i Besiddelse af netop saadanne Egenstaber, der særlig udfordres for at kunne bestyre et Hospital. Jeg troer, at det vil erkjendes, at dertil udfordres særegne Egenstaber, navnlig et ordnende Talent, som ingenlunde enhver Læge kan ansees for at have, og derfor har det været Kommunens Ønske, at den maatte tage Deel i at bestemme, hvorvidt vedkommende Læge skuldestgjorde disse

Forbringinger eller ikke. Ministeriet har ikke villet gaae ind paa, at denne Anstuelse maatte gjøres gjældende fra Kommunens Side, og derfor har man ikke kunnet komme til nogen Ordning. Der er imidlertid en Udvei, som ikke er bleven forsøgt, og som jeg ikke seer nogen Grund for Rigsdagen til ikke at følge, og det er at udstille Kommunens Hospital og den Gage, der gives for Lægebetjeningen ved Fattighuset, af selve Districtslægeforretningen, og saa først undersøge, om dette Districtslægeembede da bliver for stort. Det er blevet anerkjendt, at saaledes som Districtslægeembedet nu er, ere Forretningerne for vidtløftige for een Mand, men hvad er da naturligere end at adstille de Forretninger, som ikke i og for sig høre ind under Districtslægeembedet og som imod Kommunens Ønske nu holdes inde derunder. Dertil hører den reent kommunale Post at være Læge ved Kommunehospitalet i Aarhus. Det synes mig derfor at være ganske naturligt, om Ministeriet sagde til Aarhus Commune: Spørg selv for Eders Hospital og for, at I faae Posten som Læge ved dette og ved Fattighuset besat. Naar dette skete, mener jeg, at det vilde være et stort Spørgsmaal, om Districtslægeembedet blev for vidtløftigt. Jeg mener derfor, at naar ingen anden Ordning kan træffes, kan Rigsdagen spare den foreslaaede nye Districtslægegage, ikke ved at dele Embedet, men ved at udstille den Deel, der ikke er en Districtslægefag, men en reen Communesag. Jeg kan ikke sige Andet, end at Kommunen helst vilde have, at det Forslag, som oprindeligt fra den er kommet frem, vilde vinde Bifald, nemlig at Staten oprettede et nyt District, et Stads-lægeembede, hvortil Kommunen bidrog med sin Gage, men da ogsaa fik Indflydelse paa Besættelsen af Hospitalslægeposten. Men naar Staten ikke vil eller kan det, troer jeg, at den anden Maade at ordne Sagen paa kan vinde ligesaa meget Bifald i Kommunen som baade den, der her er foreslaaet af Ministeren, og den, der er foreslaaet af Finantsudvalget. Jeg raader derfor til at forkaeste begge disse Forslag, idet jeg skal bemærke, at Nr. 6 allerede; gang er blevet forkastet her i Thinget, og hvad det andet angaaer, synes det mig at lide af en formel Mangel, idet det ikke er blevet omtalt, paa